

ne mennesker har et brændende ønske om at vide, hvem deres biologiske ophav er, og det synes jeg vi skal tage alvorligt og gøre muligt for børnene.

Den ligestilling mellem gifte og ugifte, der her lægges op til, hvor man kan få faderskabet fastslået eller accepteret allerede fra barnets fødsel, går vi varmt ind for. Det vil betyde en stor lettelse, sådan som familiemønsteret har udviklet sig i Danmark. Det må vi også herinde selvfølgelig tage pejlning efter.

Derefter er der spørgsmålet om skærpet oplysningspligt for mødre, som ikke lever i et fast samlivsforhold med barnets far. Her går vi ind for, at der skal være den skærpede oplysningspligt. Det er en uting, synes jeg, at man vil forholde et barn oplysning om, hvem dets far er.

Til gengæld er vi ikke sikre på, at der skal være disse skærpede sanktioner, som vi har talt om, men vi er også indstillet på her, at det selvfølgelig er en skærpet oplysningspligt, der er hovedformålet, og ikke specielt de sanktioner, der har været blæst op til meget store, drastiske ting i pressen i den mellemliggende periode. Men den skærpede oplysningspligt går vi varmt ind for.

Endelige er der så spørgsmålet om, hvorvidt en udefrakommende fader kan anlægge en faderskabssag i et bestående parforhold. Her har vi været meget søgende, været meget skeptiske, om det nu også var en rimelig måde at beskytte et parforhold eller ægteskab på.

Men vi kan på den anden side godt se, at der er et ligestillingshensyn at tage. Når kvinder kan anlægge en faderskabssag ind i et ægteskab, så bør mænd i virkeligheden også kunne det. Det drejer sig om at kunne tage ansvar for et barn, senere et voksent menneske, og kunne vedkende sig et faderskab.

Med de begrænsninger, der er lagt, ved at man kun kan gøre det i en kortere periode, så mener vi absolut, at det er noget, vi kan støtte.

Vi er meget indstillet på at have en åben diskussion i udvalget og at diskutere sagerne grundigt, inden vi forhåbentlig kan afslutte dette her lovforslag inden denne samlings udgang. Det Radikale Venstre er overvejende positivt over for elementerne i dette lovforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Som ved fremsættelsen i sidste samling så er Enhedslisten generelt meget enig i det her lovforslag og i de bemærkninger, som ministeren har fremsat. Der er i det store og hele tale om

meget fornuftige justeringer og moderniseringer, og jeg vil ikke gentage alle de positive ting, der er i forslaget, men fokusere på det problem, som har optaget det meste af debatten også her i dag, nemlig det, der gælder forsøget på at fjerne den enestilling, som moren hidtil har haft til at afgøre, om navnet på barnets fader skal kendes.

Så vidt vi har forstået, er det i ganske få tilfælde, at der er et problem, hvor moderen ikke opgiver navnet på faderen. I den ene procent, eller hvor meget det er, der er årsagen måske ofte manglende evne, mere end det er manglende vilje til at afdække det fædrene ophav.

Alligevel lægges der op til en skærpelse af lovens krav om, at en kvinde skal oplyse, hvem det er, hun er blevet gravid med. Men der er jo altså forhold, som også vi må give op over for. Der skal ikke så meget til at få børn, og blandt de ting, der skal til, er ikke at få faderens navn, adresse eller for den sags skyld CPR-nummer ud af vedkommende. Og det ved man selvfølgelig også godt, og derfor vil dét jo altid i hvert fald kunne bruges som en undskyldning.

Alligevel ser vi, at der lægges op til, at lovens krav skal skærpes, men der lægges ikke op til en skærpelse af sanktionerne. Det er måske nok lidt underligt, synes vi, at man vil skærpe loven, men at man ikke vil skærpe sanktionerne. Hvad er ideen bag det?

For Enhedslisten som for andre er udgangspunktet barnet. Men vores opfattelse er, at barnets tarv ikke nødvendigvis er sammenfaldende med forældrenes interesser eller den ene forældreparts interesser.

Uanset de måske modstridende forældrerinteresser, så er det alligevel vores opfattelse, at et barn – på et tidspunkt – har krav på at kende sin biologiske identitet og oprindelse, hvis det overhovedet er muligt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at fædre i alle tilfælde og i alle situationer skal have mulighed for at anlægge retssager om faderskab.

Efter lovforslaget vil det være sådan, at personer, der anser sig selv for mulige fædre, selv efter et kortvarigt og flygtigt bekendtskab, vil kunne anlægge sager ved domstolene og få tilkendt samvær også i tilfælde, hvor moren eller dennes partner modsætter sig det. Og det er måske nok lige overdrevet nok at anbringe et barn i den situation, hvor det skal deles mellem sin mor og så hendes tilfældige værtshusbekendtskab.